

דף עב:

עין משפט ג.

או"ח סימן רמ פניף א

א. לא יהיה האיש עם אשתו אלא בעונה האמורה בתורה וכמבואר באבן העזר בסי' ס"ו ר.

לא יכוון אדם להנאתו אלא כאדם הפורע חובו שהוא חייב בעונתה, ולקיים מצות בוראו שיהיו לו בנים עוסקים בתורה ובמצות.

אכן אם מכוון לתיקון הולד שיצא מלובן ומזורז שזה יפה לו בששה חדשים ש האחרונים של ההריון רשאי.

אם מתכוון לגדור עצמו בה כדי שלא יתאוה לעבירה כי רואה שיצרו מתגבר עליו ת.

יותר טוב לדחות יצרו ולכבוש אותו.

הגה: אך גם מזה יש קיבול שכר.

ב. אם הוא מעורר תאותו כדי למלאות אותה זו היא עצת היצר הרע, ומן ההיתר יסיתנו אל האיסור ועל זה אמרו חז"ל המקשה עצמו

ר. ועונת ת"ח מע"ש לע"ש וע"פ סוד רק בליל שבת ישנם נשמות חדשות, ועיין בכה"ח אות י'. והיינו ת"ח הבריאים אבל החלושים אינם חייבים אלא לפי כחם.

אשה לא תטבול כשאינ בעלה בעיר משום חשש דיבוק רוח ואם טבלה בדיעבד תניח אצלה תינוק או סכין או כסף תחת הכרית או תשים עליה בגד בעלה, כה"ח אות י"ד.

כל אשה שטבלה ופגע בה כלב ושמשה עם בעלה בניה יהיו מכווערין, אם פגעה בחמור בניה יהיו טפשיין, פגעה בעם הארץ בניה יהיו ע"ה, שם אות ט"ו.

ש. אבל בג' חדשים הראשונים קשים לאשה ולולד, ובאמצעים יפים לולד וקשים לאשה.

ת. כשאדם מתעורר בלילה משנתו או מחלום ומוצא עצמו בקשוי יזהר מאוד שלא ישמש עם אשתו כי יצאו בנים פגומים, ואם היא כבר בהריון זה ג"כ מוליד שידין ורוחין, וע"כ תיכף ומיד יעמוד על עשר אצבעותיו של ידיו ורגליו במטתו כשפניו למטה לצד הארץ וזה סגולה נפלאה להמית האבר, כה"ח אות כ"ו.

היוצא מבית הכסא לא ישמש כי השד של ביהכ"ס מלווה אותו עד שיעור של חצי מיל שזה כתשע דקות, כה"ח אות כ"ז. (ודין זה רק באיש ולא באשה).

לדעת יהיה בנדוי.